

**Augustinianum Systema De Gratia Ab Iniqua Bajani, Et
Janseniani Erroris Insimulatione Vindicatum, Sive
Refutatio Librorum Quorum Titulus Bajanismus, Et
Jansenismus Redivivi In Scriptis PP. FF. ...**

Bellelli, Fulgenzio

Monachii [u.a.], 1749

§. V. Adamo, & Angelis gratia proprie dicta collata fuit, idque aperte a
nobis asseritur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83723](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83723)

Menti Baji circa beatitudinem æternam primi hominis contrarii sunt Augustiniani.

In sensu Baji primus homo non indigebat *supernaturalibus* virtutum donis, ut Deum coleret, nec auxilio gratiæ supernaturalis ut legem servaret, & consequeretur beatitudinem: ad quam *solius naturæ viribus* poterat pervenire.

1. At ego non tantum virtutum dona, de quibus paulo supra §. I. verum etiam gratiam actua-lem, & quidem magnam, Adamo, & Angelis in sua conditione collatam, & quam S. Pater Augustinus appellat adiutorium *sine quo*, agnosco, & quamnam fuerit pluribus expono lib. IV. cap. 8.

2. Proximo capite nono ejusdem libri, de Angelis ac primo homine ad hunc modum disero: *In illis supernaturalis virtus dabat, ut possent perseverare*. Et infra: *Si Angeli absque ulla gratia creati essent, sibi que sola naturali virtute sanctitatem & justitiam comparassent, gloriari utique potuissent se habere, quod à Domino non acceperunt*. Itidem necessariam illis deprecio gratiam, prout gratia est donum naturæ superadditum.

3. Cum sæpe in illo nono capite dixerim in statu innocentie prædestinationem fuisse mercedem arbitrii, animadverto id esse accipiendum de arbitrio gratia Dei suffulto, & de mercede reddenda meritis gratia comparatis: quod illa dissertatione sæpenumero à me repetitur.

4. Nonne libro x. cap. 7. demonstro An-

gelos in prima conditione habuisse actua-lem gratiam, quam appello adiutorium naturæ superadditum? Nonne eo loci statuo, *Angelos viribus naturæ nequaquam potuisse se ad primam gratiam actualem disponere, potuisse tamen vi hujus gratiæ illuminantis ac præmoventis se disponere ad gratiam habitua-lem, nisi eam in priori instanti recepissent; quemadmodum per hanc gratiam pervenerunt ad plenitudinem beatitudinis, & ad vitam æternam, quæ non potest absque Divino adiutorio comparari?*

De homine item primo nonne libro XII. cap. 7. scripsi: *Præter rationalem naturam, quæ Dei imago est naturalis, impertitus est universorum Creator homini gratiarum dona, in quibus splendet imago quadam supernaturalis: cujus causa nuncupamur Dei filii, eique speciali titulo similes?* Capite autem proximo an non proluxa disputatione demonstro, *Præter justitiam & integritatem originalem Deum primo homini dedisse adiutorium gratiæ actualis, ut possit in bona voluntate & sanctitate perseverare.*

Plura in hoc loco proferenda esse non arbitror, quandoquidem describens Bajanos errores, hos inter priori loco recensuerim, *Integritatem primæ conditionis, & exaltationem humanæ naturæ in consortium Divinæ debitam ac naturalem fuisse, & merita primi hominis & Angelorum nullatenus dicenda fuisse supernaturalia.*

§. V.

Adamo, & Angelis gratia propriè dicta collata fuit, idque aperte à nobis asseritur.

S U M M A R I U M.

I. & seqq. Augustiniani contra Bajum defendunt, primis parentibus, & Angelis collatam fuisse gratiam propriè dictam.

Gratia propriè dicta data primis parentibus contra Bajum defenditur ab Augustinianis.

In sensu Baji non improbanda ratione dona primo homini, Angelisque collata appellari possunt gratia: sed Pelagianis sensu, eo prorsus modo, quo gratia dicuntur munera creationis, atque ipsa natura, in qua conditi sumus, ut vivamus, ut sentiamus, ut intelligamus.

1. Quis vero sensum hunc, quis hanc Pelagianam fuliginem in editis à me libris deprehendit? Si ubique affirmo do-

na primo homini, & angelis collata fuisse beneficia supernaturalia; non fuisse ejusdem generis, cujus sunt facultas intelligendi, & volendi; non spectasse ad naturæ proprietates, & supernaturalia merita produxisse, ut constat ex locis nuper productis: profecto non ampliori sensu, & ratione quadam non improbanda existimo, semperque existimavi rationalem creaturam fuisse gratia exornatam atque suffultam; sed sensu proprio, eademque ratione, qua gratiam dicimus super-

supernaturalia beneficia nobis per Christum collata hoc tantum excepto, quod ista conferuntur indignis, illa nihil promerentibus data sunt: sed utraque naturalem ordinem supergrediuntur, & excedunt.

2. De amore, & bona voluntate Angelorum ita à me scribitur: *Naturalis dici potest, & gratia: naturalis, quia simul cum natura inspiratus; gratia, quia fuit donum naturae superadditum.* Scripseram paulo antea: *Ita constituit Deus rationalem creaturam, ut simul naturam conderet, & largiretur gratiam, aperitissime gratiam à natura distinguens.* Item affirmaveram, bonos Angelos fuisse per liberum arbitrium, non per liberum arbitrium sola nativa vi operans, sed adjutorio sine quo in sui conditione donatum.

3. Præterea hæc me scripsisse reminiscor: *Si Angeli absque ulla gratia creati essent, sibi que sola naturali virtute sanctitatem & iustitiam comparassent, gloriari utique potuissent se habere, quod à Domino non acceperunt.* Innumeris in locis consimilia conscripsi.

4. Necessum non est plura in medium proferre, siquidem pertractaturus de gratia præmitto, *Nos gratia nomine minime significare Conditoris dona ad naturam spectantia, inter quæ in creaturis ratione præditis facultas liberi arbitrii singulare est ac præcipuum.* Quamquam & dona istiusmodi non immerito Gratia dicuntur, significante Gratia vocabulo omne id, quod alteri gratis, id est, liberalitate Creatoris confertur. Ac subinde produco ea Augustini verba, quæ commonstrant munera creationis non improbanda ratione dici gratiam Dei: quibus verbis, ut vidimus capite præcedenti §. 3. num. 9. perperam abusus est Bajus, interpretatus de donis naturæ superadditis, quæ Augustinus Gratia prædicator & vindex epist. 95. nunc 177. tradidit de ipsa natura, ejusque proprietatibus.

CONCLUSIO.

In Opere inscripto, *De Theologicis disciplinis*, non defenditur ac propugnatur, sed rejicitur & refellitur hæreticus omnis, erroneus, & fallax sensus Bajani articuli vicesimi septimi, aliorumque ejusdem generis ad integritatem, gratiam, & munera primæ conditionis spectantium.

DEMONSTRATUR.

Bajus in hoc miserrime lapsus est, & longo itinere à veritate aberravit, quod

pertractans de prima creaturæ rationalis institutione & conditione, asseruit Angelum, hominemque nequaquam beneficio Conditoris recepisse munera gratiarum naturæ superaddita; sed quæcunque dona collata ipsis fuere, naturæ fuisse proportionata, naturæ partes, & naturæ proprietates, cujusmodi sunt anima rationalis, & visus, auditus, ac sanitas orta ex elementorum proportionem ac temperie: ex hoc autem damnato falsissimoque principio illuc progressus est, ut comminisceretur, initio conditionis necessariam non fuisse gratiam sanctificantem ad comparandum meritum vitæ æternæ, neque necessaria fuisse virtutum charismata ad Deum supernaturaliter colendum: sed cum meritum, tum bona quæcunque opera adscribenda fuisse viribus solius arbitrii, nulla superna gratia suffulti; nisi forte gratiam accipiamus in amplissima illa significatione, in qua etiam munera creationis non improbanda ratione gratia appellantur. Hæc propositio quoad omnes sui partes demonstrata est in priori capite hujus dissertationis.

At in libris, quorum inscriptio, *De Theologicis disciplinis*, eliquatissime traditur, Angelos & hominem, ut primum conditi sunt, cumulos fuisse largitate Conditoris donis gratiarum supernaturalibus, & naturæ superadditis atque hæc dona fuisse beneficia altioris ordinis, ac sit natura, & quidquid attinet, sive ut pars, sive ut proprietas, sive ut naturalis qualitas extrinsecus adinveniens, ad naturalem constitutionem; adeo, ut sine gratia adoptionis, naturæ indebita, non potuisset creatura, etiam si innocens ac sana, promereri beatitudinem; sine Spiritus Sancti muneribus, & charismatibus non potuisset Deum colere, & ad Deum pervenire: atque sine adjutorio supernaturali, & à nativa vi, & facultate liberi arbitrii distincto, nequaquam in accepta iustitia perseverasset; ideoque Angelis & homini, ut perseverare possent, collatam fuisse gratiam, quæ propria ratione talis erat, non vero illa tantum ratione non improbanda, juxta quam ipsa natura, & quælibet munera creationis dicuntur Gratia. Hæc propositio invictè & perspicue demonstrata est paulo supra. Igitur in Opere inscripto, *De Theologicis disciplinis*, non traditur, non comprehenditur, non defenditur Bajanus error circa primæ conditionis integritatem; sed undique exploditur, rejicitur, refutatur.